

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7690 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Middelburg, van 15 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

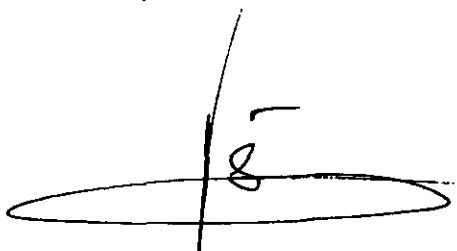
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2007

309-540.

Verzonden: 23 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 07/7690
V nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. J.J.J. Jansen,
advocaat te Kapelle,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. M.R. Hoeksema,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiser, van gestelde Sierra Leone nationaliteit, verblijft sinds 26 januari 2002 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Hij heeft op 3 februari 2002 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Bij besluit van 18 juli 2002 is aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend, met ingang van 3 februari 2002 geldig tot 3 februari 2005.

Eiser heeft op 8 december 2004 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000. Bij besluit van 23 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Tevens heeft verweerder ambtshalve besloten dat eiser op grond van het beleid ten aanzien van alleenstaande minderjarige vreemdelingen niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

Op 19 februari 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 9 augustus 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A. Nieuwland-Helou, tolk in de Engelse taal.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. In artikel 33 van de Vw 2000 is bepaald dat Onze Minister bevoegd is de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, worden ingetrokken, dan wel de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan, voor zover thans van belang, een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33, van de vreemdeling die, direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond, als bedoeld in artikel 32 voordoet.

3. Eiser heeft het volgende relaas – voor zover van belang en samengevat – aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd.

Tijdens zijn verblijf bij zijn oom in _____ in december 1998 was er een aanval van rebellen van het RUF (Revolutionary United Front). Eisers oom werd in zijn winkel vermoord en eiser werd opgepakt door de rebellen. Eiser is meer dan een jaar tegen zijn wil vastgehouden door de rebellen. Eiser wist te ontsnappen en is naar Tongo gegaan. In Tongo werd eiser door de Kamajors gearresteerd en gedetineerd voor meer dan een maand, omdat zij dachten dat hij een rebel was. Een dorpeling heeft ervoor gezorgd dat eiser werd vrijgelaten. Na zijn vrijlating is eiser in februari 2000 teruggekeerd naar zijn woonplaats _____. Zijn huis was in brand gestoken en zijn familie was verdwenen. Niemand wist waar zijn ouders en zussen waren. Eiser werd aangevallen door dorpelingen, die dachten dat hij had meegewerkt met de rebellen. Eiser kwam in contact met meneer _____ een blanke man die hem hulp aanbood toen hij zat te huilen. Eiser heeft een jaar en elf maanden bij meneer _____ verbleven en huishoudelijke werkzaamheden voor hem verricht. Eiser werd ook lastig gevallen bij meneer _____ en uiteindelijk heeft deze eiser naar _____

Nederland gebracht. Eiser vreest bij terugkeer naar Sierra Leone problemen van de zijde van de dorpelingen en de Kamajors.

5. Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen omdat de grond voor verlening van een dergelijke vergunning, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen. Verweerder stelt dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd verleend geen andere gronden, als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000, bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen.

Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiser geen reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden heeft overgelegd. Verder heeft eiser onvoldoende medewerking verleend bij de vaststelling van zijn reisroute en ontbeert het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht.

Verweerder stelt dat eiser geen duidelijke verklaringen heeft kunnen geven over zijn verblijfplaats bij de rebellen, de naam van de rebellenleider en het aantal maal dat hij heeft geprobeerd te ontsnappen. Eiser heeft volgens verweerder ook vage verklaringen afgelegd over zijn verblijf bij de Kamajors. Zo kan hij niet verklaren waarom ze hem voor een rebel aanzagen, kan hij geen duidelijke omschrijving geven van zijn detentieplek en kan hij de naam niet noemen van zijn dorpsgenoot die hij bij de Kamajors heeft ontmoet.

Daarnaast heeft eiser niet kunnen aangeven wanneer zijn woonplaats is aangevallen door de rebellen, wanneer zijn huis is afgebrand en waarom niemand van de dorpelingen hem iets kan vertellen over zijn ouders. Ook blijft volgens verweerder vaag hoe de dorpelingen op de hoogte zijn geraakt van de gestelde omstandigheid dat eiser zou hebben meegewerkt met de rebellen. Tot slot acht verweerder eisers verklaring over meneer opmerkelijk.

Ook bestaan er op grond van de huidige situatie geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

Verweerder stelt dat uit de algemene ambtsberichten over Sierra Leone van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002, 31 juli 2003, 4 maart 2004 en 25 april 2005 blijkt dat er in Sierra Leone een vredesproces op gang is gekomen en dat de mensenrechtensituatie in het land aanzienlijk is verbeterd. Op 18 januari 2002 is de oorlog officieel geëindigd en sinds eind 2002 heeft de regering van Sierra Leone zijn autoriteit over het gehele land hersteld. Verder blijkt dat terugkeer in de samenleving van ex-rebellen en degenen die met hen verbonden waren (ook door rebellen ontvoerden) plaatsvindt.

Gelet hierop is het volgens verweerder niet aannemelijk dat eiser in het land van herkomst gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag.

6. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij nooit reisbescheiden in handen heeft gehad. Er is wel ooit een schoolkaart geweest. Alle documenten zijn echter verbrand in Sierra Leone, zodat het niet mogelijk is aan identiteitsgegevens te komen.

Eiser stelt verder dat hij als gevolg van hetgeen hij heeft meegemaakt nog regelmatig nachtmerries en hoofdpijn heeft. Daarnaast is eiser van mening dat het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone ten onrechte is beëindigd.

Tot slot heeft eiser aangevoerd dat hij inmiddels werkzaam is in de metaalsector via een uitzendburo en dat hij volledig is ingeburgerd in de Nederlandse samenleving.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

8. Eerst ter zitting heeft eiser naar voren gebracht dat artikel 31, eerste lid, onder f, van de Vw 2000 bij een aanvraag op grond van artikel 33 van de Vw 2000 niet kan worden

teggeworpen en dat het verder op de weg van verweerder had gelegen om hem op te roepen voor gehoor. De rechtbank is van oordeel dat gesteld noch gebleken is dat eiser deze beroepsgronden niet eerder had kunnen inbrengen, zodat de rechtbank deze beroepsgronden ter bescherming van de goede procesorde buiten de beoordeling laat.

9. Verder overweegt de rechtbank dat verweerder de aanvraag van eiser heeft kunnen afwijzen omdat de grond voor verlening - het toen geldende categoriale beschermingsbeleid (de d-grond van artikel 29 van de Vw 2000) - daaraan was komen te ontvallen. De rechtbank verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 februari 2003 (LJN: AF9731).

Eisers niet onderbouwde stelling, dat het categoriale beschermingsbeleid ten onrechte is beëindigd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

In zijn bestreden besluit heeft verweerder vervolgens beoordeeld of eiser op ander gronden, genoemd in artikel 29 van de Vw 2000, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

10. Voor wat betreft de beoordeling ten tijde van de verleende vergunning is de rechtbank van oordeel dat verweerder, uitgaande van de door eiser naar voren gebrachte feiten, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen reisbescheiden heeft overgelegd en onvoldoende medewerking heeft verleend aan de vaststelling van zijn reisroute. Hiertoe wordt overwogen dat het niet aannemelijk is dat eiser niets weet te vertellen over zijn gestelde boot- en vliegreis. Dat eiser geen reisbescheiden in handen heeft gehad neemt niet weg dat hij meer informatie had kunnen verschaffen over eenvoudige zaken zoals de naam van de boot, de datum waarop hij per boot is vertrokken, de naam van het land waaruit hij uit de boot is gestapt, de naam van de plaats waar hij vervolgens enkele dagen heeft verbleven, de naam van de luchthaven en de luchtvaartmaatschappij, de naam van het land waar het vliegtuig een tussenlanding heeft gemaakt en het vluchtnummer. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het vorenstaande afbreuk doet aan de in beginsel aanwezige bereidheid om het relaas, voor zover consistent en niet onaannemelijk, voor waar te houden.

De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser bevreemdingwekkende, vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf bij de rebellen van het RUF en de Kamajors, de gebeurtenissen in zijn woonplaats en meneer . Eiser heeft het vorenstaande in beroep niet weersproken. Gelet hierop is eisers gestelde vrees voor problemen van de zijde van de burgers en de Kamajors niet aannemelijk. Dat eiser in de negatieve belangstelling van de autoriteiten zou staan is evenmin aannemelijk. Eiser heeft immers in het nader gehoor verklaard dat hij behalve het dragen van spullen voor de rebellen van het RUF, nimmer activiteiten heeft verricht tegen de autoriteiten die verboden waren. Verder kan eisers beroep op het traumatabeleid, gelet op de ongeloofwaardigheid van eisers verklaringen, evenmin slagen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder gelet op het vorenstaande terecht heeft geconcludeerd dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd verleend, geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

11. Voor wat betreft de beoordeling ten tijde van het bestreden besluit overweegt de rechtbank als volgt.

Op grond van hetgeen onder rechtsoverweging 10 is overwogen en ook anderszins is niet aannemelijk dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Sierra Leone heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

Eisers stelling, dat hij inmiddels werkzaam is in de metaalsector via een uitzendburo en volledig in ingeburgerd in de Nederlandse samenleving, is in de onderhavige zaak niet relevant en kan niet tot een ander oordeel leiden.

Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat er ook thans geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 bestaan om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

12. Het beroep is ongegrond.

13. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en uitgesproken in het openbaar op 15 AUG. 2007
door mr. C. van Boven-Hartogh, in tegenwoordigheid van mr. J.A.B. Koens, griffier.

De griffier

J.A.B. Koens

De rechter

Afschrift verzonden op: 15 AUG. 2007

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
Sector Bestuursrecht

[Handwritten signature]
wnd

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

MR J. J. J. JANSSEN
ADVOCaat & PROCURATOR

Biezelingstraat 39
Postbus 25, 4420 AA Kapelle
Tel. 0113-344040
Fax 0113-342454
email: j.j.janssen@zeekinet.nl

RAAD VAN STATE	
5424	INGEKOMEN
B	12 SEP 2007
ZAAKNR. 200706566	
AAN: P.W. DE BONE	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingen-
zaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

APPELSCH IFT

Per telefax: 070 - 365 13 80

Betreffende:

/MvJ

Kan 26 september 2007

ons dossier 112.00.k/jj
Toevoeging aangevraagd

IND. 0202.03.2000

Edelgrootachtbare Heer/Vrouwe,

Appellant in deze is de heer , geboren op , van Sierraleonse nationaliteit, thans verblijvende te . Ondergetekende is bepaaldelijk gevolmachtigd om voor appellant het onderhavige beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en bij U.E. in te dienen. Appellant kiest domicilie te 4421 BN Kapelle ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J.J. Jansen aan de Biezelingstraat nr. 39. Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, nevenzittingsplaats Middelburg van 15 augustus 2007, reg.nr.: AWB 07/7690 waarbij het beroep zich richtten tegen de afwijzing van een aanvraag tot verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000. Het beroep is ongegrond verklaard.

Appellant is van mening dat dit op onjuiste gronden is gebeurd. De grieven in hoger beroep zijn de hierna volgende.

GRIEVEN 1 en 2

Ten eerste heeft de rechtbank, nu appellant eerst ter zitting naar voren heeft gebracht dat artikel 31, eerste lid, onder f van de Vw 2000 bij een aanvraag op grond van artikel 33 van de Vw 2000 niet kan worden tegengeworpen, en het op de weg van verweerder had gelegen om hem op te roepen voor gehoor, deze beroepsgronden ter bescherming van de goede procesorde buiten de beoordeling gelaten.

MR J. J. J. JENSEN
ADVOCaat & PROCURER

TOELICHTING:

Dat artikel 31 lid 1, onder f van de Vw 2000 niet kan worden tegengeworpen bij een aanvraag van artikel 33 Vw 2000 staat met zoveel woorden in de Vreemdelingenwet. Een beroep op de uitleg van een bepaald wetsartikel zoals in dit geval - ook al is dit eerst ter zitting gedaan - kan om die reden niet in strijd met de goede procesorde zijn.

Boverlien heeft verweerder eerst in het verweerschrift een beroep op artikel 31 lid 1, onder f van de Vw 2000 gedaan. In het bestreden besluit is dit artikel niet met zoveel woorden genoemd. Weliswaar heeft verweerder dit in het voorvragen gesteld en zijn bepaalde onderdelen uit het voorvragen in het bestreden besluit als herhaald en ingelast beschouwd, doch het laat zich raden of daaronder ook het gestelde terzake artikel 31 lid 1 onder f van de Vw valt te lezen. Appellant reageert derhalve terecht pas ter zitting op hetgeen in het verweerschrift door verweerder hieromtrent voor het eerst is gesteld. Dit kan dan ook niet als in strijd met de goede procesorde worden gezien.

Ten aanzien van de hoorplicht wordt opgemerkt dat verweerder deze plicht heeft geschonden nu appellant niet heeft aangegeven dat hij afziet van het recht om gehoord te worden. Appellant heeft geen zienswijze ingediend omdat hij er de voorkeur aan gaf zijn reactie mondeling nader toe te lichten. Nu de hoorplicht een essentieel onderdeel is van procedure en is verankerd in de Wet kan naar de mening van appellant ten alle tijde hierop een beroep worden gedaan.

REDE IN WAAROM appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt, van de rechtbank Den Haag, nevensittingplaats Middelburg d.d. 15 augustus 2007 te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikkingen als de uitspraak, waarvan hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd wordt verleend althans in die zin een nieuwe beschikking te nemen, dan wel de rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Dit appelschrift zend ik u heden zowel per telefax als per gewone post.

MR J. J. J. Jansen

ADVOCaat & PROCUREUR

Met verschuldigde hoogachting,

uw dw

J. J. J. Jansen.